

Arrest

nr. 299 057 van 20 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 30 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN DER BEKEN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart geboren te zijn op (x.x.) 2006 te Jalalabad, Nangarhar, Afghanistan. Je beschikt over de Afghaanse nationaliteit, bent Pashtoun van origine en moslim.

Je komt uit een gezin van acht kinderen. Je oudste broer is vermist sinds hij zeven jaar oud was. Sindsdien hebben jullie geen informatie meer over hem. Jouw ouders en jouw overige broers en zussen verblijven in Jalalabad, Afghanistan.

Je bent tot de zesde graad naar school geweest in Afghanistan. Jouw vader is dokter en je hebt hem vaak geholpen. Zo hielp je mee met de medicatie en hielp je met kuisen. Jouw vader was eigenaar van een eigen kliniek en werkte tevens in het overheidsziekenhuis.

Op 1 mei 2021 kreeg jouw vader telefoon van de taliban. Ze wilden medische verzorging voor een gewonde strijder. Deze telefoon viel niet uit de lucht, een tijdje eerder had de taliban jouw vader ook al gecontacteerd. Ze vroegen geld, maar aangezien jouw vader niet voldoende kon betalen, had hij toen gezegd dat hij bijkomende medische zorgen kon bieden indien ze deze nodig hadden. De gewonde talibanstrijder werd door een andere talibanstrijder naar de privékliniek van jouw vader gebracht. Omdat jouw vader niet voldoende middelen had hem daar te verzorgen stelde hij voor om met de gewonde strijder naar het overheidsziekenhuis te gaan waar jouw vader tevens werkte. De taliban ging hiermee akkoord op voorwaarde dat niemand te weten kwam dat hun strijder daar verzorgd zou worden. Ondanks deze voorwaarde kwamen de veiligheidsdiensten hiervan op de hoogte en arresteerden de volgende dag de gewonde talibanstrijder. In jouw bijzijn kreeg jouw vader op 3 mei 2021 drie dreigtelefoons, ze achtten jouw vader immers verantwoordelijk voor het doorgeven van deze informatie aan de veiligheidsdiensten en dreigden ermee jouw vader en zijn gezin te vermoorden. Jouw vader droeg iedereen op om binnen te blijven, ook stopte hij met werken. Jullie oom zorgde voor jullie levensonderhoud en bracht voeding en andere levensmiddelen naar jullie huis. Aangezien je veel van cricket hield, ging je op 6 mei 2021 zonder medeweten van jouw vader naar het park. Daar werd je aangevallen, viel je flauw en de volgende dag werd je wakker in het ziekenhuis. Na een aantal dagen in het ziekenhuis keerde je samen met je familie terug naar huis waar je tot aan je definitief vertrek verbleef.

Op 18 augustus 2021, drie dagen na de machtsovername van de taliban, heb je Afghanistan verlaten. Vanuit je ouderlijke woning reisde je naar Kabul. Jouw ouders en je broer vergezelden jou. Van daaruit vertrok je via Herat en reisde je naar Iran. Vervolgens reisde je naar Turkije en door Europese landen naar België. Op 27 januari 2022 diende je in België jouw verzoek om internationale bescherming in.

Tijdens je verblijf in België vernam je dat je broer N.(...) in juli 2022 tevens aangevallen werd door de Taliban. Hij geraakte in coma en verkreeg medische zorgen in Pakistan. Jouw oom en jouw vader hebben hem vergezeld naar Pakistan. Na een drietal dagen in Pakistan te hebben verbleven, keerden ze terug naar de ouderlijke woning. Jouw vader kreeg vervolgens twee dreigtelefoons van de taliban. Omwille daarvan besloot hij samen met jouw familie te verhuizen naar een andere woning. Jouw oom zorgde voor het onderhoud van jouw familie.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je vermoord te worden door de taliban.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: een kopie van de taskara van jouw vader, kopies van de paspoorten en identiteitskaarten van jouw ouders, studie- en beroepsdocumenten van jouw vader, medische documenten uit Afghanistan op jouw naam, medische documenten uit Afghanistan op naam van jouw broer, medische documenten uit Afghanistan op naam van de gewonde talibanstrijder, een medisch attest opgemaakt in België op jouw naam en informatie uit België met betrekking tot jouw psychologische situatie.

Op 30 maart 2023 stuurde jouw voogd nog een aantal opmerkingen door in het kader van de opgevraagde notities, dit betrof een aantal rechtzettingen van foutief genoteerde woorden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jouw in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Verder heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Tot slot werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van gewoonlijk verblijf.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat er in jouw hoofde een psychologisch verslag wordt neergelegd vanuit de Gemeenschapsinstelling De Kempen. In dit verslag wordt opgemerkt dat er klinisch voldoende argumenten zijn tot het stellen van een diagnose PTSD (posttraumatische stressstoornis), evenwel betreft dit een heel summier verslag. Daarnaast laat jouw voogd op 17 maart 2023 via e-mail aan het CGVS weten dat het Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum Geel nog uitgebreider onderzoek zal uitvoeren naar jouw medisch-psychologische problematiek.

Voorts wijst niets uit het verloop van het persoonlijk onderhoud, waar je gedetailleerde en duidelijke verklaringen aflegde, er op dat je niet in staat zou zijn op een adequate wijze jouw asielmotieven uiteen te zetten. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd jou verschillende keren de kans geboden te pauzeren (CGVS p.3, 5, 8, 14). Halverwege het persoonlijk onderhoud werd er een pauze ingelast en na de pauze en op het einde van het onderhoud werd je gevraagd of je nog iets wou toevoegen en of je alles goed begrepen had, wat je tevens bevestigde (CGVS p.10, 15).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat je geen gegronde vrees hebt voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond hebt.

Je vreest bij terugkeer naar Afghanistan vermoord te worden door de taliban omwille van de dreigementen die naar jouw vader en jouw familie toe werden geuit. Dit omwille van het feit dat de taliban jouw vader verantwoordelijk acht één van hun strijders verklikt te hebben aan de veiligheidsdiensten (CGVS p. 10-18). Evenwel heb je op basis van onderstaande hierin niet kunnen overtuigen.

Je doet uitschijnen dat de taliban de beschuldigingen aan het adres van jouw vader zeer ernstig namen. Je geeft aan dat hun strijder op één mei 2021 door de veiligheidsdiensten werd meegenomen. Jouw vader kreeg, in jou bijzijn, op drie mei 2021, drie dreig telefoons van de taliban met een niet mis te verstane boodschap. Zo zeg je "Ze hebben tegen vader gezegd, je hebt onze mens getoond, we gaan jou en je familie niet laten en we gaan jullie vermoorden." (CGVS p.13). Met jouw verklaringen dat ze quasi onmiddellijk nadat hun strijder werd meegenomen actie ondernamen en ze jouw vader tot driemaal toe op eenzelfde dag contacteerden en hem en zijn gezin ondubbelzinnig met de dood bedreigden, laat je uitschijnen dat het voor de taliban menens was het hier niet bij te laten. Bovendien hadden ze jouw vader ook al eerder laten verstaan dat ze het niet zouden dulden wanneer de overheid de aanwezigheid van hun gewonde strijder in het ziekenhuis te weten zou komen. Toen jouw vader had voorgesteld om de gewonde talibanstrijder te laten verzorgen in het algemeen ziekenhuis had de taliban immers als volgt gereageerd: "Ze zeiden, als er iemand van de overheid te weten komt, of als jij iets aan iemand vertelt, dan gaan we jou en jouw familie vermoorden. ... Ze hebben mijn vader bang gemaakt. Ze zeiden, we gaan jou vermoorden en jouw familie als iemand iets zegt." (CGVS p.13). Evenwel staat het door jouw geschetste verdere verloop van wat er gebeurde hiermee in schril contrast. Enerzijds wat betreft jullie eigen gestelde gedrag, anderzijds het door de taliban gestelde gedrag.

Je geeft aan dat jouw vader, nadat de strijder was meegenomen en na de drie dreig telefoons begin mei 2021, veiligheidsmaatregelen nam. Hij vreesde immers dat de taliban hun dreigementen zouden uitvoeren. Zo zeg je "Mijn vader was bang voor mij en mijn broers. Want als de taliban iets zeggen, dan doen ze dat." (CGVS p. 13). Je geeft aan dat jouw vader besloot niet meer te gaan werken en hij iedereen van het gezin opdroeg om binnenshuis te blijven (CGVS p.6, 7, 13). Door het feit dat jouw vader na deze dreig telefoons veiligheidsmaatregelen nam, laat je uitschijnen dat jouw vader de dreigementen heel ernstig nam. Doch, wanneer jouw verklaringen erop nagelezen worden, blijkt dat deze veiligheidsmaatregelen, en in het bijzonder deze om binnenshuis te blijven, klaarblijkelijk niet zo serieus

genomen werden door jullie. Een eerste argument dat afbreuk doet aan jouw beweerde vrees. Immers, hoewel het advies van jouw vader duidelijk was, koos je een aantal dagen na de telefonische dreigementen, zonder medeweten van jouw vader, ervoor om naar buiten te gaan om cricket te gaan spelen (CGVS p.11, 13). Het hoeft niet te verwonderen dat dit gestelde gedrag niet verenigbaar is met de vrees die boven jullie hoofd hing en de ernst die jullie hieraan gaven. Bovendien had je de dreigementen van de taliban zelf gehoord gezien je aanwezig was toen ze jouw vader opbelden (CGVS p.13). Je zegt ook dat je bang was van de taliban want je had al veel verhalen over hen gehoord. Jij kende verhalen over hun gruwelijke daden, over marteling en onthoofding door de taliban. Ze waren onrechtvaardige mensen (CGVS p.13). Dat je gezien deze door jou geschilderde context toch besloot om naar buiten te gaan om cricket te spelen ondermijnt de geloofwaardigheid van de door jou beweerde problemen, te meer daar cricket spelen geen situatie betreft in kader waarvan afwijken van de maatregel noodzakelijk was. Dat de maatregel binnenshuis te blijven niet strikt werd opgevolgd, blijkt tevens uit jouw verklaringen dat jouw vader en moeder aanwezig waren in het ziekenhuis waar je was opgenomen na de aanval. Zo zeg je "Toen ik in het ziekenhuis wakker werd, heb ik gezien dat er mensen van de veiligheidsdienst ook aanwezig waren. Mijn ouders waren daar ook bij." (CGVS p.11). Het CGVS aanvaardt zeker dat beide ouders bij hun zoon in het ziekenhuis aanwezig zouden willen zijn, doch gezien de door jou beschreven bedreigingen is het weinig geloofwaardig dat ze er allebei waren en niet slechts één van hen aanwezig was. Wat betreft het strikt opvolgen van de maatregel binnenshuis te blijven, dient opgemerkt te worden dat hier tevens van werd afgeweken toen jouw ouders en broer je tijdens je reisweg, in augustus 2021, tot in Kabul vergezelden (CGVS p.8, 11). Uit het feit dat je ervoor koos om het land te verlaten, laat je uitschijnen dat op dat moment de dreiging van de taliban nog steeds boven jullie hoofden hing. Jouw definitieve vertrek uit Afghanistan is immers een dermate ingrijpende beslissing die niet zonder meer genomen wordt, je schrijft deze ook expliciet toe aan de problemen met de taliban. Dat jouw ouders en jouw broer je dan ook vergezelden tijdens je reisweg tot in Kabul, is in de context van jullie beweerde problemen, op z'n zachtst gezegd, heel merkwaardig te noemen.

Een volgende vaststelling die afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van jouw beweerde vrees, is de vaststelling dat jullie, ondanks de dreigementen die werden uitgesproken, zonder meer voor een hele lange periode op jullie gewoonlijke verblijfplaats bleven wonen (CGVS p.11-15). Het hoeft niet te verwonderen dat deze handelwijze de door jou beweerde problemen met de taliban ondermijnt. Indien jouw vader effectief vreesde dat de taliban hun dreigementen zou uitvoeren, kan er verwacht worden dat vluchten naar een andere verblijfplaats een zeer waarschijnlijke actie zou zijn om jullie in veiligheid te brengen. Je geeft aan dat jouw gezin op heden in een huurwoning verblijft en dat ze in juli 2022 (CGVS p.6), meer dan een jaar na het begin van de problemen (mei 2021), besloten de ouderlijke woning te verlaten. Dit naar aanleiding van de aanval door de Taliban op jouw broer in juli 2022 en de daarop volgende dreigtelefoons (CGVS p.15). Je zegt "Mijn vader was bang geworden. Ze hebben hem bedreigd en ze hebben mijn broer, niet zo ver van ons huis geslagen." (CGVS p.15). Het hoeft niet te verwonderen dat het CGVS het niet logisch vindt dat het besluit om te verhuizen en onder te duiken pas op dat moment werd genomen. Te meer daar je aangeeft dat ook jij was aangevallen door hen toen je cricket ging spelen in het park dichtbij huis en je hierdoor drie dagen in het ziekenhuis was beland. Een aanval waar toch ook wel enige mate van ernst aan toegeschreven kan worden.

Het hoeft niet te verwonderen dat het CGVS dan ook, op basis van voorgaande, ernstige vraagtekens plaatst bij het door jullie gestelde gedrag. De geloofwaardigheid van de door jou geschetste problemen komt daardoor op zeer losse schroeven te staan.

Wat bovendien de door jou beweerde vrees ondermijnt, is het door jou beweerde gedrag van de taliban. Je geeft aan dat, vóór de machtsovername, de overheid de controle had in jouw omgeving, maar dat de taliban tevens in het geheim actief was (CGVS p.12). Je geeft aan dat in deze periode de taliban niet zichtbaar kon rondlopen, maar dat ze verborgen actief waren. Je zegt "Dat kwamen we te weten van mensen, dat ze nog altijd actief waren. Als de overheid hen arresteert, dan hangen zij hen op." (CGVS p.14). In het licht van de door jou geschetste problemen vindt het CGVS het dan ook niet aannemelijk dat de taliban nooit enige poging ondernomen heeft om naar jullie ouderlijke woning te komen en daar problemen te veroorzaken (CGVS p.14). Dat jullie op jullie gewoonlijke verblijfplaats woonachtig bleven, maakte het voor de taliban heel gemakkelijk om jullie te lokaliseren en hun dreigementen uit te voeren. Indien de taliban het effectief meenden en ze jouw vader en jouw familie effectief wilden treffen, kan er verwacht worden dat de ouderlijke woning een voor de hand liggende plaats zou zijn waar ze jullie zouden komen opzoeken. Uit jouw verklaringen blijkt dat ze dit nooit deden, zelfs niet na hun machtsovername. Het hoeft niet te verwonderen dat deze vaststelling mede de ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen beklemt. Bovendien geef je aan dat in de periode tussen de zogenaamde aanval op jou en de zogenaamde aanval op jouw broer, de taliban ook geen dreigtelefoons meer pleegde (CGVS p.14). Ook

dit is een element dat jouw vrees ondermijnt. Er wordt dan ook geconcludeerd dat indien de taliban het effectief op jullie gemunt had, er verwacht kan worden dat ze kort op de bal speelden en er niet zonder meer meer dan een jaar over liet gaan om iets van zich te laten horen. Ze hadden hiertoe immers legio mogelijkheden. Het hoeft niet te verwonderen dat het door jou beschreven gedrag van de taliban dan ook volledig de geloofwaardigheid van de door jou beweerde problemen ondermijnt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, moet dan ook besloten worden dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat bij terugkeer naar Afghanistan in jouw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan.

De documenten die je neerlegde in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming buigen deze appreciatie niet om. Een kopie van de taskara van jouw vader en kopies van de paspoorten en identiteitskaarten van jouw ouders en de studie- en beroepsdocumenten van jouw vader, hebben betrekking op de identiteit van jouw ouders en de werkzaamheden van jouw vader, elementen die niet ter discussie staan. Jouw eigen studiedocument uit Afghanistan staat eveneens niet ter discussie. De medische documenten uit Afghanistan op jouw naam, de medische documenten uit Afghanistan op naam van jouw broer en de medische documenten uit Afghanistan op naam van de talibanstrijder; staven geenszins de door jou beweerde problemen. Deze documenten schetsen immers nooit de feitelijke omstandigheden waarin deze medische problemen zijn ontstaan. De correcties doorgestuurd door je voogd in kader van het opvragen van de notities hebben geen invloed op je beslissing.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten

werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te

houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_Citry_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide

corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige

overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jij zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je naar school te zijn geweest en heb je nog contact met jouw netwerk in Afghanistan (CGVS p.7). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat jij je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enige middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2 b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn uiterst kwetsbare profiel stellende dat uit het bijgevoegd medisch attest blijkt dat hij gediagnosticeerd is met een autismespectrumstoornis. Verzoeker is van mening dat de combinatie van dit profiel met zijn langdurige afwezigheid uit Afghanistan voldoende aanleiding is om als verwesterd te worden gepercipieerd. Minstens bestaat de kans dat hij uitgestoten wordt door zijn gemeenschap. Volgens verzoeker werd dit onvoldoende onderzocht.

De Raad stelt vast dat verweerder in de verweernota desbetreffend als volgt antwoordt:

“Verweerder merkt op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees of dit risico reëel is. Deze vrees of dit risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en de verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Verweerder verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin wordt gesteld dat de Commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de verzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de verzoeker (RvS, nr. 134.545 van 3 september 2004). Gelet op het geheel van de voormelde vaststellingen, die allen steun vinden in het administratief dossier, is verweerder van oordeel dat de Commissaris-generaal terecht tot de conclusie is gekomen dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Verweerder benadrukt dat de Commissaris-generaal over een bepaalde appreciatiemarge beschikt om te oordelen of de verzoeker in kwestie gegevens aanbrengt

waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker toont in zijn verzoekschrift weliswaar aan dat hij het niet eens is met de appreciatie door de Commissaris-generaal, maar hij toont geenszins aan dat de Commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.2 In het nieuwe medisch attest van Outreach GI De Kempen van 16 mei 2023 dat aan het verzoekschrift werd toegevoegd (zie stuk 4 van het verzoekschrift), wordt aangegeven dat er naast de diagnose van PTSD, ook voldoende argumenten zijn om te stellen dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een diagnose autismespectrumstoornis met kenmerken die sinds jonge leeftijd aanwezig lijken te zijn: beperkingen in sociale wederkerigheid en non-verbale communicatie, moeizaam onderhouden en aangaan van relaties, rigiditeit en een vertraagd tempo bij het uitvoeren van een aantal taken. Verzoeker wijst erop dat hij aldus een kwetsbaar profiel heeft en verdere medische begeleiding nodig heeft. Een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zal worden opgestart. Verzoeker meent dat hoewel de medische problematiek gekend was door het CGVS, hier onvoldoende rekening mee werd gehouden bij de besluitvorming. Verzoeker stelt dat er volledig voorbij werd gegaan aan zijn kwetsbaar profiel bij een terugkeer naar Afghanistan en het daarmee gepaard gaande risico op onmenselijke behandeling. Verzoeker wijst er verder op dat hij inmiddels twee jaar afwezig is uit Afghanistan en een belangrijk deel van zijn adolescentie heeft doorgebracht in België. Hij meent dat de combinatie van zijn uitermate kwetsbare psychisch profiel, in combinatie met zijn langdurige afwezigheid uit Afghanistan, wel degelijk voldoende aanleiding zijn om een risico te lopen te worden gepercipieerd als 'verwesterd'. Minstens bestaat het risico dat verzoeker omwille van zijn kwetsbare profiel en langdurige afwezigheid uit Afghanistan het risico loopt te worden verstoten door zijn gemeenschap. Verzoeker stelt dat geen van deze risico's op een gedegen manier werden onderzocht door verwerende partij.

2.2.1 Vooreerst herhaalt verweerder dat verzoeker tijdens de asielprocedure voor het CGVS een summier psychologisch verslag had neergelegd van dezelfde kinder- en jeugdpsychiater en psychologe verbonden aan Outreach GI De Kempen, waarin werd gesteld dat verzoeker sinds augustus 2022 tweewekelijks psychotherapeutische begeleiding krijgt en de diagnose van PTSD werd gesteld. Daarnaast werd er door de raadsman via mail op 17 maart 2023 gecommuniceerd dat er nog uitgebreider onderzoek zou worden gedaan naar verzoeker zijn medisch-psychologische problematiek. Er werd verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende tijd gegeven om zijn asielmotieven uiteen te zetten en er werden pauzes ingelast waar nodig. In de bestreden beslissing werd correct vastgesteld dat verzoeker gedetailleerde en duidelijke verklaringen kon afleggen en dat uit niets bleek dat hij niet in staat was om op een adequate wijze zijn asielmotieven uiteen te zetten. Er werden noch door verzoeker, noch door zijn voogd of raadsman, opmerkingen geformuleerd bij het verloop van het persoonlijk onderhoud. Verweerder merkt ter zake ook op dat er in het verzoekschrift geen enkele inhoudelijke kritiek wordt gegeven op de motieven in de beslissing betreffende het verklaarde asielrelaas van verzoeker.

2.2.2 Waar verzoeker algemeen stelt dat er in de bestreden beslissing volledig voorbij werd gegaan aan zijn kwetsbaar profiel bij een terugkeer naar Afghanistan en het daarmee gepaard gaande risico op onmenselijke behandeling, wijst verweerder er vooreerst op dat verzoeker, noch zijn voogd of raadsman voor het CGVS zelf concrete moeilijkheden bij terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn psychische problematiek hebben aangehaald. Waar verzoeker nu meent dat de combinatie van zijn uitermate kwetsbare psychisch profiel, in combinatie met zijn langdurige afwezigheid uit Afghanistan, maken dat hij bij een terugkeer een risico loopt te worden gepercipieerd als 'verwesterd', wijst verweerder er vooreerst op dat verzoeker (gepercipieerde) verwestering op het CGVS niet heeft vermeld als een reden waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan. Gevraagd naar andere redenen – naast zijn asielrelaas – waarom hij niet kan terugkeren naar Afghanistan, verwees verzoeker opnieuw naar zijn vluchtmotieven. Wanneer de Protection Officer daarna expliciet vroeg of het feit dat verzoeker al even in België is, moeilijkheden zou geven bij een terugkeer, verwees verzoeker opnieuw naar de beschuldiging van spionage in hoofde van zijn vader. Verzoeker nog een kans gegeven om te vertellen of zijn verblijf in België problemen zou geven bij terugkeer, repliceerde hij vaag dat de taliban vijanden zijn geworden en dat ze hem met de dood zullen bedreigen en doden (zie NPO CGVS, p.15). Wat betreft de opgeworpen kwetsbaarheid, wijst verweerder erop dat nergens in het verzoekschrift wordt toegelicht hoe verzoeker zijn medische/psychische problemen concreet maken dat hij zou worden beschouwd als verwesterd. Daarnaast benadrukt verweerder dat verzoeker pas kort na de machtsovername in augustus 2021 is vertrokken uit Afghanistan, zijnde op vijftienjarige leeftijd, en er zes jaar schoolliep in Jalalabad, waaruit

kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Verweerder wijst er voorts op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud zelf aangaf ook in België nog vijf keer per dag te bidden (zie NPO CGVS, p.7). Ook zijn raadsman zei op het einde van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker minder bezig is met zijn leven in België uit te bouwen en dat hij erg gefocust is op zijn familie in Afghanistan (zie NPO CGVS, p.16). Verweerder concludeert dat de aangehaalde elementen in het verzoekschrift aldus niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden.

2.2.3 Waar er verder wordt opgeworpen dat verzoeker gezien zijn kwetsbare profiel en langdurige afwezigheid uit Afghanistan het risico loopt te worden verstoten door zijn gemeenschap, repliceert verweerder dat dit element evenmin eerder werd opgeworpen en dat hier geen enkele concrete indicatie voor bestaat. Verweerder herhaalt dat verzoeker pas kort na de machtsovername in augustus 2021 is vertrokken uit Afghanistan. Daarnaast wordt in het attest van 16 mei 2023 aangegeven dat de beschreven symptomen sinds jonge leeftijd aanwezig lijken te zijn, waar verzoeker op geen enkel moment heeft aangegeven in Afghanistan problemen te hebben ondervonden met zijn familie en/of naaste omgeving. Uit de verslagen blijkt bovendien dat hij erg de nadruk legt op een hereniging met zijn familie en tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde hij nog elke dag contact te hebben met hen (zie NPO CGVS, p.7). Verweerder onderstreept daarnaast dat verzoeker in Afghanistan naar school ging, naar de moskee, zijn vader soms hielp in de kliniek met het ordenen van de medicatie en de opkuis en in zijn vrije tijd graag cricket speelde (zie NPO CGVS, p.7). Aldus blijkt duidelijk dat verzoeker deel uitmaakte van de gemeenschap in Afghanistan en niets wijst erop dat hij bij een terugkeer zou worden verstoten.

2.2.4 Verder rijst de vraag of verzoeker zijn medische/psychische problematiek, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, een persoonlijke omstandigheid is die het risico in zijn hoofde verhoogt dat hij als gevolg van het willekeurig geweld een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zoals opgenomen in de bestreden beslissing, benadrukt verweerder vooreerst dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. Hoe lager de mate van het willekeurig geweld, hoe meer verzoeker aldus het bewijs moet leveren dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verweerder wijst er ter zake op dat uit de voorliggende attesten niet kan blijken dat verzoekers psychologische/medische problemen in de actuele stand van zaken dermate ernstig zijn dat zij moeten beschouwd worden als een persoonlijke omstandigheid die het risico voor verzoeker om getroffen te worden door het huidige niveau van willekeurig geweld in Afghanistan verhogen of hierdoor niet in staat zou zijn om risico's voldoende in te schatten. Verweerder herhaalt ter zake nogmaals dat verzoeker scholing heeft genoten, dat zijn zelfstandige reis naar Europa bovendien getuigt van een zelfredzaamheid en hij bij een terugkeer naar Afghanistan beroep kan doen op zijn familiaal netwerk aldaar.

2.3 Wat betreft de algemene kritiek in het verzoekschrift op de analyse in de bestreden beslissing betreffende het lot van terugkerende Afghanen vanuit het Westen en de socio-economische situatie in Afghanistan, volhardt verweerder in de desbetreffende motieven.

2.4 Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt verweerder dat het zorgvuldigheidsbeginsel de Commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans heeft gekregen om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden."

Ter terechtzitting stelt verweerder evenwel zich wat betreft de medische situatie van de verzoekende partij naar de wijsheid van de Raad te schikken.

Bij de eerste aanvullende nota die verzoeker bijbrengt worden verscheidene stukken gevoegd. Het betreft de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gelet op de diagnose van een autismespectrumstoornis, een standaard medisch getuigschrift en een huurcontract met vertaling. Ook vraagt verzoeker om de zaak ter terechtzitting laatst te willen behandelen aangezien hij te veel stress voelt wanneer veel mensen toekijken.

Verzoeker geeft in deze aanvullende nota het volgende te kennen:

“In navolging van het eerder ontwikkelde middel mbt de medische problematiek van verzoekende partij, heeft verzoekende partij de eer mee te delen dat inmiddels ook een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd ingediend (stuk 1). Zoals aangegeven in het verzoekschrift werd verzoekende partij op 16 mei 2023 gediagnosticeerd met een autismespectrumstoornis (ASS). Verzoekende partij werd eerder in augustus 2022 ook al gediagnosticeerd met een posttraumatische stress-stoornis (PTSS). Ter staving van de PTSS werd reeds een medische attest van kinder- en jeugdpsychiater Dr. Hendrickx toegevoegd aan het administratief dossier, zoals ook blijkt uit de bestreden beslissing.

Ondanks het feit dat verwerende partij op de hoogte was van de PTSS en sedert minstens 30 mei 2023, middels het oorspronkelijk verzoekschrift, op de hoogte was van de ASS, valt in de aanvullende nota van verwerende partij niets te lezen over deze psychische aandoeningen. Er werd minstens op geen enkele manier rekening gehouden met het nieuwe element, m.n. de ASS van verzoekende partij.”

Ter zitting legt verzoeker stuk 4 (getuigenverklaringen van de begeleiders) van zijn aanvullende nota neer.

Hierbij dient benadrukt te worden dat de Raad ertoe gehouden is een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C- 585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, toen hij toekwam in België een voogd aangewezen. Verzoeker is momenteel 17 jaar oud en is in augustus 2021 op vijftienjarige leeftijd vertrokken uit Afghanistan.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit de documenten van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker psychisch erg kwetsbaar is.

Uit het psychiatrisch verslag dat zich reeds in het administratief dossier bevindt blijkt dat door kinder- en jeugdpsychiater K. Hendrickx naar aanleiding van wekelijkse psychotherapie sinds augustus 2022 en meermaals multidisciplinaire besprekingen werd vastgesteld dat een vroegere traumatische voorgeschiedenis kon worden herkend, alsook een “ongoing trauma” in het kader van een scheiding van de eigen gezinscontext, hetgeen samen een significante lijdensdruk geeft en er impuls- en agressieregulatiemoeilijkheden zijn. Dr. Hendrickx achtte in zijn attest dat er klinisch voldoende argumenten zijn tot het stellen van de diagnose van PTSD.

Het psychiatrisch verslag van dr. Hendrickx van 16 mei 2023 dat bij het verzoekschrift werd gevoegd luidt als volgt:

“Betreft besluit van procesdiagnostiek bij (...), jongere gevolgd binnen Gemeenschapsinstelling De Kempen – campus De Markt, door Outreach (Multidisciplinair team met psychiatrische, psychologische en therapeutische ondersteuning).

(...) wordt reeds vanaf najaar 2022 intensief opgevolgd door onze dienst met wekelijkse psychotherapeutische gesprekken en afstemming met betrokken trajectcoördinator, contextbegeleiding en leefgroepbegeleiding. Er is frequent multidisciplinair overleg geweest in het team om te kijken hoe het begeleidingstraject van (...) verder gezet kan worden.

Doorheen het traject is er besloten tot opstart van diagnostiek. Een oudergesprek omtrent de ontwikkeling werd gepland, er waren jeugdpsychiatrische en therapeutische observaties. MRI Hersenen kon eventueel ietsel aan de hersenen uitsluiten gezien vroegere trauma capitis, een Niet-aangeboren hersenletsel lijkt niet van toepassing.

Naast de eerder gestelde diagnose van posttraumatische stresstoornis (met ongoing trauma ikv separatie van de gezinscontext) zijn er voldoende argumenten tot het stellen van een diagnose Autismespectrumstoornis. Dit wordt herkend door de volgende elementen:

- *Beperkingen in sociale wederkerigheid. (...) persevereert op bepaalde thema's en kan zich hierbij niet afstemmen op de toehoorder.*
- *Beperkingen in non-verbale communicatie. De lichaamshouding en mimiek aanpassen aan de situatie verloopt soms moeizaam, waarbij (...) ongewild andere signalen lijkt uit te sturen. Het inschatten van anderen en hun lichaamstaal is eveneens moeilijk.*
- *Onderhouden en aangaan van relaties is moeizaam. (...) geraakt snel in conflict met begeleiding of andere jongeren door misverstanden. Hij heeft weinig vaardigheden om zich hierbij flexibel op te stellen. Bijkomend zondert (...) zich vaak in sociale gebeurtenissen. In de vroege ontwikkeling bleek hij eveneens al eerder teruggetrokken te zijn geweest.*
- *Rigiditeit: (...) persevereert op bepaalde thema's (Gezin van Afghanistan naar België, extremere hygiënische maatregelen, blokkeren bij bepaalde leefgroepafspraken). Hij is eveneens repetitief in sociaal contact, vaak dezelfde vraag stellen.*
- *Er zijn moeilijkheden in het executief functioneren. (...) heeft een traag tempo bij zelfzorg, huishoudelijke taken, ... Hij lijkt hierbij soms vertraagd en te nauwgezet over te komen. Hierbij worden ook een aantal routines en rituelen herkend.*

Deze symptomen lijken sinds de jonge leeftijd aanwezig en kunnen onvoldoende verklaard worden vanuit trauma of andere zaken.

*We bevestigen dus de diagnose van **Autismespectrumstoornis**.*

DSM-5: 299 ASS

Aangewezen zorg en ondersteuning is aangewezen om zijn verdere ontwikkeling positief te bevorderen."

In het standaard medisch getuigschrift van 6 november 2023 werd door dr. Hendrickx ook aangegeven dat in het kader van verzoekers autismespectrumstoornis verzoeker ook ernstige beperkingen kent in zijn sociaal functioneren, adaptief functioneren, flexibel gedrag en zelfregulatie. Ook wordt hierin gesteld dat verzoeker dagelijks en levenslang nood heeft aan ondersteuning en functioneren afhankelijk is van de mate van het ondersteunend kader. Ook geeft dr. Hendrickx aan dat het gevolg van het stopzetten van behandeling onder meer een gedragsescalatie is met zwakke impulscontrole en agressie.

Uit deze stukken, maar ook uit de verklaringen van verzoeker, zijn raadsman en voogd ter terechtzitting blijkt dat verzoeker met verschillende moeilijkheden kampt als gevolg van de hierin gestelde diagnoses.

In casu stelt de Raad vast dat in hoofde van verzoeker een aantal elementen wijzen op een kwetsbaarheid die de beoordeling van de vraag of hij ingeval van terugkeer al dan niet problemen zal/kan ondervinden omwille van zijn verblijf in Europa in sterke mate bepalen.

De na uitvoerig onderzoek in de psychiatrische verslagen beschreven diagnoses zoals het posttraumatisch stresssyndroom en de autismespectrumstoornis, kunnen gelet op de concrete toelichting die hierover in de verslagen wordt gegeven redelijkerwijze worden beschouwd als uitermate hinderlijk voor verzoeker om zich ingeval van terugkeer naar Afghanistan opnieuw aan te passen aan de aldaar geldende waarden en normen zoals vormgegeven door de taliban.

De nadruk wordt hierbij gelegd op de aangehaalde beperkingen in sociale wederkerigheid, de beperkingen in non-verbale communicatie en het onderhouden en aangaan van relaties gelet op het snel in conflict geraken met anderen, maar ook beperkingen in sociaal functioneren, adaptief functioneren, flexibel gedrag en zelfregulatie in het kader van de diagnose van een autismespectrumstoornis en de impuls- en agressieregulatiemoeilijkheden in het kader van de diagnose van PTSD.

Gelet op de vastgestelde problematiek meent de Raad dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt waarbij niet kan worden uitgesloten dat hij niet steeds de nodige reflexen zal hebben om het "spel" te spelen. Deze kwetsbaarheid wordt afdoende aangetoond middels de neergelegde psychiatrische verslagen.

Tevens en zeker gelet op de persoonlijke omstandigheden die afdoende blijken uit de psychiatrische verslagen en de verklaringen ter zitting is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto* overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. Verzoeker is in elk geval niet vertrouwd met de religieuze en maatschappelijke regels in Afghanistan die sinds de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd. Dit verhoogt bijkomend het

risico dat hij bij terugkeer door zijn gebrek aan vertrouwde met deze maatschappelijke realiteit en de beperkingen die het gevolg zijn van zijn diagnoses de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer.

De Raad is dan ook van oordeel dat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een verwestering zal worden toegeschreven. Dit alles brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

De Raad is van oordeel dat uit het geheel van wat voorafgaat volgt dat verzoekers specifieke problematiek bijkomende moeilijkheden kan opleveren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst om zich aan te passen en de nodige reflexen te hebben om het 'spel' te spelen. Uit de objectieve landeninformatie en zoals bevestigd in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023 blijkt dat in Afghanistan personen met psychische gezondheidsproblemen vaak worden gestigmatiseerd en dat hun aandoening veelal worden beschouwd als de 'wil van God'. Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van april 2022, p. 105-106).

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op zijn specifieke en individuele omstandigheden, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat hij, in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban of andere groeperingen, waaronder ISKP, riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij als verwesterd zal gepercipieerd worden en/of het slachtoffer kan worden van discriminatie en mishandeling.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van verzoeker die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, gelet op het specifieke kwetsbare profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd, de verklaringen ter terechtzitting en de voorhanden zijnde landeninformatie en met inachtneming van de onduidelijkheid wat de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan hebben verlaten betreft, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Er kan in verzoekers geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging. Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering wordt beschuldigd, dan kunnen de *de-facto* taliban autoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023 (p. 145-149).

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF